

Vec C-881/19

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

4. december 2019

Vnútroštátny súd:

Krajský súd v Brne

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

25. október 2019

Žalobkyňa:

Tesco Stores ČR a.s.

Žalovaný:

Ministerstvo poľnohospodárstva

PRACOVNÝ DOKUMENT

Predmet konania

Predmetom konania vo veci samej je spor, v rámci ktorého žalobkyňa napáda rozhodnutie žalovaného, že použitím pojmu „čokoládový prášok“ namiesto pojmu „čokoláda v prášku“ uvedeného v smernici 2000/36/ES¹, žalobkyňa uviedla do obehu nedostatočne alebo neoprávnene označenú potravinu, a tým porušila uplatniteľnú vnútroštátnu právnu úpravu.

Prejudiciálna otázka

Má sa pravidlo uvedené v prílohe VII časti E bode 2 písm. a) nariadenia [1169/2011] vykladať v tom zmysle, že pri potravinách určených pre konečného spotrebiteľa v Českej republike možno uvádzať v rámci zloženia výrobku zmes zložiek uvedených v prílohe I časti A bode 2 písm. c) smernice [2000/36/ES] bez toho, aby sa rozviedlo jej zloženie len v prípade, ak je táto zmes zložiek označená presne v súlade s českým znením prílohy I k smernici 2000/36/ES?

Relevantné ustanovenia práva Únie

Článok 9 ods. 1 písm. b), článok 18 ods. 1 a 4, príloha VII časť E ods. 2 písm. a) nariadenia 1169/2011

Článok 3 ods. 1 a príloha I časť A bod 2 písm. c) smernice 2000/36/ES

Relevantné vnútroštátne ustanovenia

Podľa § 11 ods. 2 písm. a) bodu 3 zákona č. 110/1997² je prevádzkovateľ potravinárskeho podniku povinný bezodkladne vyradiť z ďalšieho obehu nedostatočne alebo nesprávne označené potraviny.

Zhrnutie skutkového stavu a konania vo veci samej

- 1 Štátna poľnohospodárska a potravinárska inšpekcia (inšpektorát v Brne) dňa 27. 5. 2016 nariadila: (i) stiahnuť výrobky³ žalobkyne z trhu, pretože v ich zložení bol uvedený pojem „čokoládový prášok“, bez toho, aby bol pri tejto zmesi zložiek rozpísaný zoznam zložiek ako to vyžaduje článok 9 ods. 1 písm. b) v spojení s článkom 18 ods. 1 a 4 nariadenia 1169/2011⁴ a (ii) zakázala ďalšie uvádzanie týchto výrobkov na trh.
- 2 Dňa 1. 6. 2016 podala žalobkyňa proti vyššie uvedeným opatreniam námietku, ktorej Štátna poľnohospodárska a potravinárska inšpekcia 6. 6. 2016 najskôr vyhovel a uvedené opatrenia zrušila. Následne však ústredný inšpektorát Štátnej

poľnohospodárskej a potravinárskej inšpekcie rozhodnutiami z 2. 2. 2017 zmenil uvedené rozhodnutie zo 6. 6. 2016 tak, že vyššie uvedenú námietku žalobkyne zamietol a uvedené opatrenia z 27. 5. 2016 potvrdil. Odvolanie žalobkyne proti rozhodnutiam z 2. 2. 2017 žalovaný zamietol rozhodnutiami z 21. 4. 2017.

- 3 Žalobkyňa podala proti rozhodnutiam žalovaného z 21. 4. 2017 žalobu na Krajský súd v Brne, ktorá bola zamietnutá rozsudkom z 26. 2. 2019. Na základe kasačnej sťažnosti žalobkyne Nejvyšší správni súd rozsudkom z 11. 7. 2017 zrušil rozsudok Krajského soudu v Brne z 26. 2. 2019 a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie.
- 4 V tomto štádiu konania Krajský súd v Brne predložil Súdneho dvoru uvedenú prejudiciálnu otázku. Aj keď je viazaný právnym názorom Nejvyššího správniho soudu, domnieva sa (s odvolaním sa napríklad na rozsudok Súdneho dvora vo veci C-173/09, Elčinov, alebo uznesenie Nejvyššího správniho soudu z 8. 7. 2008, uverejnené pod č. 1723/2008 Sb.NSS), že táto skutočnosť mu nebráni využiť právo zakotvené v článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

Základné tvrdenia účastníkov konania vo veci samej

- 5 Žalovaný sa domnieva, že vzhľadom na to, že v prílohe I časti A bode 2 písm. c) smernice 2000/36/ES je iba pojem „čokoláda v prášku“ nie „čokoládový prášok“, je nevyhnutné pri tomto pojme rozpisovať zoznam zložiek, ktoré obsahuje.
- 6 Žalobkyňa sa naopak domnieva, že výnimka stanovená v prílohe VII časti E bode 2 písm. a) nariadenia 1169/2011 platí aj pre „čokoládový prášok“, keďže obsah tohto spojenia je rovnaký ako pri „čokoláde v prášku“ a synonymá sa majú vždy vykladať rovnakým spôsobom, aby nevznikla právna neistota. Navyše všetky jazykové znenia smernice 2000/36/ES majú rovnakú platnosť.

Právne stanovisko Nejvyššího správniho soudu

- 7 Nejvyšší správni súd súhlasí so žalobkyňou, že namiesto označenia „čokoláda v prášku“ mohla použiť označenie „čokoládový prášok“. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora sú všetky jazykové znenia právnych aktov EÚ rovnako záväzné (pozri bod 18 rozsudku Súdneho dvora zo 6. 10. 1982 vo veci C-283/81, Srl Cilfit a i./Ministerstvo zdravotníctví a Lanificio di Gavardo SpA/Ministerstvo zdravotníctví, bod 13 rozsudku z 19. 4. 2007 vo veci C-63/06, UAB Profisa/Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos a bod 24 nedávneho rozsudku z 13. 9. 2018 vo veci C-287/17, Česká pojišťovna, a. s./WCZ, spol. s r. o.). Treba teda jednoznačne odmietnuť myšlienku, že označenie výrobkov z čokolády na území ČR musí upravovať výlučne české znenie smernice 2000/36/ES, zatiaľ čo označovanie týchto výrobkov v iných členských štátoch sa musí riadiť ich vnútroštátnymi jazykovými verziami.

- 8 Takáto myšlienka je v rozpore tak s vyššie uvedenou judikatúrou, ako aj so zásadou voľného pohybu tovaru a samotným cieľom harmonizácie označovania potravín ako nástroja vnútorného trhu. Práve na týchto zásadách je založená smernica 2000/36/ES (pozri odôvodnenie 7). Označovanie výrobkov z čokolády je v EÚ už plne harmonizované (pozri body 29 a 45 rozsudku Súdneho dvora z 25. 11. 2010 vo veci C-47/09, Európska komisia/Talianska republika) a samotným zmyslom tejto harmonizácie je umožniť výrobcovi alebo dodávateľovi používať pri dovoze z jedného členského štátu do druhého údaje, ktoré na svojom výrobku už uvádza v súlade so smernicou 2000/36/ES a tieto údaje len preložiť do jazyka alebo jazykov, ktorým rozumie spotrebiteľ v členskom štáte, v ktorom sa majú výrobky predávať.
- 9 Žalobkyňa kúpila svoje výrobky od dodávateľa alebo výrobcu, ktorý ich vyrobil buď v Nemecku, pričom nemecké znenie smernice používa pojmy *Schokoladenpulver*, alebo v Poľsku, pričom poľské znenie používa obe označenia *proszek czekoladowy* alebo *czekolada w proszku*. Nemecký alebo poľský pojem žalobkyňa doslovne preložila do češtiny ako „čokoládový prášok“ a tento pojem použila na svojich výrobkoch. Zmyslom harmonizácie označovania výrobkov z čokolády je to, aby mohla práve takto postupovať.
- 10 Tieto zásady bránia výkladu, podľa ktorého by mal dodávateľ alebo predávajúci predtým, než začne predávať výrobok z čokolády vyrábaný v inom členskom štáte, najskôr uviesť označenie zloženia výrobku do súladu s českým znením smernice 2000/36/ES. Takýto výklad by však viedol k domnienke, že na území ČR sa smernica uplatní len v českom znení, teda že tam platí akési „české znenie smernice 2000/36/ES“, čo by bolo v priamom rozpore so zmyslom harmonizácie označovania a rovnosti jazykových znení smerníc a viedlo by to k obnoveniu situácie pred vytvorením vnútorného trhu.
- 11 Nedá sa teda vo všeobecnosti stotožniť s názorom, podľa ktorého rôzne jazykové znenia prílohy k smernici 2000/36/ES predstavujú povinné označovanie potravín pre jednotlivé členské štáty. O takýchto záväzných jazykových zneniach napokon nehovorí ani nariadenie 1169/2011, ktoré vo svojom článku 15 ods. 1 vyžaduje len to, aby boli povinné informácie týkajúce sa potraviny uvedené „v jazyku, ktorý je ľahko zrozumiteľný pre spotrebiteľov v členských štátoch, v ktorých sa potraviny uvádzajú na trh“. To práve žalobkyni dáva možnosť používať nemecký alebo poľský názov zložky dovážaného výrobku, ktoré je v súlade s právom Únie, a len ho preložiť do češtiny.
- 12 Je pravda, že v niektorých členských štátoch sú niektoré označenia potravín zaužívané a preklad z iných jazykov by mohol viesť k zavádzaniu spotrebiteľov. V takom prípade však musí byť takáto odchýlka výslovne uvedená, a to vo všetkých jazykových zneniach. Nariadenie 1169/2011 ponecháva pre takéto riešenie priestor v článku 17 ods. 2 a 3. Smernica 2000/36/ES využíva túto možnosť vo vzťahu k špecifickému označeniu určitých výrobkov v angličtine, keď v prílohe I časti A bode 4 písm. d) preberá vnútroštátnu definíciu pojmu „milk chocolate“. Táto osobitná vnútroštátna úprava je však uvedená v smernici

vo všetkých jej jazykových zneniach, nielen v anglickom znení. Pokiaľ by mal byť na území ČR uplatniteľný len pojem „čokoláda v prášku“, napríklad preto, že pojem „čokoládový prášok“ by mohol byť pre českého spotrebiteľa mätúci, malo by sa to analogicky upraviť.

- 13 Vyššie uvedený rozsudok Súdneho dvora zo 14. 6. 2017 vo veci C-422/16 tieto závery len potvrdzuje. V nariadení 1308/2013, ktorého sa uvedená vec týkala, sa však normotvorca Únie vydal úplne inou cestou, ako v smernici 2000/36/ES, keď v prílohe tohto nariadenia pre jednotlivé druhy výrobkov výslovne stanovil obchodné názvy, ktoré sa majú použiť pri uvedení na trh v rôznych krajinách. Krajský súd citoval bod 36 uvedeného rozsudku, ktorý sa týkal vykonávacieho rozhodnutia Komisie 2010/791, ktorým sa stanovuje zoznam výrobkov uvedených v bode III ods. 1 druhom pododseku prílohy XII nariadenia Rady (ES) č. 1234/2007. Aj v tomto rozhodnutí Komisie je však obsiahnutý zoznam výrobkov, v ktorom sa súbežne uvádzajú rôzne vnútroštátne názvy pre mliečne výrobky, o ktorom Súdny dvor v uvedenom bode vyhlásil, že obsahuje výrobky, pri ktorých členské štáty určili, že na ich príslušných územiach zodpovedajú kritériám stanoveným nariadením 1308/2013, a že označenia predmetných výrobkov sú uvedené podľa ich tradičného používania v rôznych jazykoch Únie. Súdny dvor tak len potvrdil, že je prípustné, aby sa v rôznych jazykoch používali rôzne tradičné označenia mliečnych výrobkov, ktoré si nie vždy zodpovedajú.⁵
- 14 Rozsudok Súdneho dvora teda preukazuje, že pokiaľ sa majú vo vnútroštátnych jazykoch zohľadniť pri používaní harmonizovaných názvov rôzne jazykové špecifiká a rôzne lokálne tradičné názvy v danom členskom štáte, nevyplynie to len z daného jazykového znenia právneho predpisu v jazyku tohto štátu, ale z mnohojazyčnej tabuľky alebo zoznamu, ktoré budú uvedené vo všetkých jazykových verziách predpisu. Pokiaľ by francúzsky vývozca chcel do Spojeného kráľovstva dovážať výrobok, pre ktorý francúzska časť tabuľky používa označenie „*crème de riz*“, nemôže ho jednoducho preložiť do angličtiny ako „*rice cream*“ alebo „*rice spray cream*“, pretože anglická časť tabuľky záväzných označení takéto termíny nepoužíva.
- 15 Žalobkyňa preto nebola povinná zisťovať, aké označenie používa české znenie tejto smernice a prispôbovať mu označenie zloženia pre distribúciu na českom území, stačilo len termín preložiť do angličtiny. Pojem „čokoládový prášok“, ktorý si zvolila, by totiž doslovne zodpovedal nemeckému a poľskému výrazu použitému v tejto smernici a nemožno ho ani považovať za nezrozumiteľný, zavádzajúci alebo dokonca klamlivý pre českého spotrebiteľa (pozri požiadavky týkajúce sa uvádzania klamlivých informácií vymenované v článku 7 ods. 1 a 2 nariadenia 1169/2011). Opačný prístup by predstavoval úplný formalizmus, ktorý by nijako neslúžil na ochranu spotrebiteľov, spochybňoval by úroveň harmonizácie označovania výrobkov z čokolády na vnútornom trhu Únie, ohrozoval by riadne fungovanie vnútorného trhu v oblasti výrobkov z čokolády (pozri článok 1 ods. 1 nariadenia 1169/2011) a bol by v rozpore s opakovane uvádzanou zásadou rovnosti jazykových znení právnych predpisov Únie.

- 16 Ide teda o prípad *acte éclairé*, ktorý nevyžaduje predloženie prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru.

Stanovisko Krajského soudu v Brne

- 17 Predovšetkým sa na posudzovanú otázku nepoužije štandardná judikatúra Súdného dvora týkajúca sa riešenia rozporu medzi rôznymi jazykovými verziami právneho predpisu Únie. Medzi jazykovými verziami smernice 2000/36/ES totiž neexistuje žiadny rozpor⁶ a tieto jazykové verzie plnia funkciu zoznamu záväzných názvov potravín v príslušnom úradnom jazyku. Túto skutočnosť odvodzuje i) z porovnania rôznych jazykových verzií smernice 2000/36/ES, ii) z pravidla obsiahnutého v článku 3 ods. 1 smernice 2000/36/ES, podľa ktorého sú označenia potravinárskych výrobkov definované v prílohe I záväzné a iii) z požiadavky informovania o zložení v jazyku, ktorému ľahko rozumie spotrebiteľ v členskom štáte, v ktorom sa táto potravinová uvádza na trh (pozri napríklad článok 15 ods. 1 nariadenia 1169/2011).
- 18 Pri porovnaní medzi jazykovými verziami je zjavné, že predmetná príloha zjavne obsahuje názvy typické pre trh členského štátu, ktoré často nemožno striktné prekladať (napríklad anglické „family milk chocolate“, alebo dodatok použitý v rôznych jazykových verziách „vermicelli“). V prípade „čokolády v prášku“ je to zjavné hlavne pri holandskom výraze „gesuikerde cacao“, ktorý by po preložení v očiach spotrebiteľov z iných členských štátov zodpovedal výrobku definovanému v prílohe I časti A bod 2 písm. d). Úplne zásadné pri porovnávaní jazykových znení je však to, že rôzne znenia obsahujú rôzny počet rovnocenných názvov pre výrobok definovaný v prílohe I časti A bode 2 písm. c). V niektorých jazykových zneniach je uvedený len jeden názov, v ďalších dva a holandské znenie uvádza dokonca tri. Zdá sa teda, že nejde len o preklady – jazykové mutácie, ale ide o samostatné zoznamy názvov v príslušných úradných jazykoch, teda predpísaných pre výrobky určené pre spotrebiteľov z toho členského štátu, v ktorom sa daný úradný jazyk používa.
- 19 Definovanie záväzných názvov potravín sa vo všeobecnosti (presnejšie v súlade s článkom 3 ods. 1 smernice 2000/36/ES) zakladá na dvoch pravidlách. Prvým z nich je povinnosť používať predpísaný názov len pre potraviny, ktoré zodpovedajú definícii stanovenej týmto právnym aktom. Druhým pravidlom je povinnosť používať pre potraviny, ktoré zodpovedajú definícii stanovenej v právnom akte, len ten názov, pod ktorým je potravinová definovaná v uvedenej právnej úprave. Práve toto druhé uvedené pravidlo Nejvyšší správní soud svojím právnym názorom fakticky popiera. Umožňuje totiž používanie bližšie neurčeného okruhu možných názvov definovanej potraviny v závislosti od jazykového znenia a možnosti prekladu, ktoré si výrobca pre označenie potraviny zvolí.
- 20 V konečnom dôsledku vedie tento výklad k absurdným dôsledkom, keďže v takom prípade je len veľmi ťažké zistiť, aké sú záväzné názvy. Výrobcovia a predajcovia ich nemôžu používať pre iné výrobky, hoci vôbec nemusia vedieť,

že patria medzi takéto záväzné názvy. Zároveň ich však, ak o tom vedia, môžu používať ako názvy zmesi zložiek, bez toho, aby rozpísali ich zloženie. V takom prípade však spotrebiteľia nemusia tušiť, že ide o zmes zložiek a akých konkrétne, pretože jej definíciu nikde nenájdu, jedine, že by sa im podarilo postupnými striktnejšími alebo voľnejšími prekladmi do jednotlivých jazykov Európskej únie nájsť to jazykové znenie smernice 2000/36/ES, ktoré v danom jazyku definuje takúto potravinu. To isté platí v prípade pojmu „čokoládový prášok“, ktorého definícia v českom znení smernice nie je uvedená.

- 21 Aj v prípade, že by výrobca mohol použiť len preklady z tých jazykov, ktoré majú určitý vzťah k potravinovému výrobku (napríklad, boli vyrobené v členskom štáte, ktorého jazykové znenie zodpovedá prekladu použitej zmesi zložiek), takéto pravidlo by popieralo požiadavku toho, aby sa spotrebiteľom poskytovali jasné informácie o zložení výrobku. Tieto osoby by totiž museli najprv zistiť miesto výroby, oboznámiť sa s príslušným jazykovým znením smernice 2000/36/ES a zabezpečiť si jeho preklad (alebo všetky možné preklady). Vzhľadom na to, že všetky výrobky definované v bode 2 prílohy I časti A sú do značnej miery podobné (v zásade ide o výrobky patriace do jednej kategórie), rozhodne nie je samozrejmé, že si český spotrebiteľ aj po tom, čo sa cielene oboznámi so smernicou 2000/36/ES, spojí pojem „čokoládový prášok“ práve s výrobkom, ktorý je definovaný ako „čokoláda v prášku“ (a nie napríklad „kakaový prášok“ alebo „sladený kakaový prášok“). Musel by dosť zložito uvažovať, aby dospel k záveru, že pravdepodobne pôjde o preklad pojmu definovaného v inej než českej verzii smernice 2000/36/ES bez toho, aby mal akúkoľvek záruku, že to tak je. Ani výrobcom a predajcom by pravdepodobne nebolo jasné, akým možným názvom sa musia pri označovaní iných, než v smernici definovaných výrobkov, vyhnúť.
- 22 Okrem toho používaním iných než záväzných označení sa neuvádza do omylu len informovaný spotrebiteľ, ale aj spotrebiteľia, ktorí nemajú v úmysle sa s právnou úpravou Únie bližšie oboznámiť z akéhokoľvek dôvodu. Aj tí, ktorí nepoznajú definície obsiahnuté v smernici 2000/36/ES, totiž prinajmenšom môžu vychádzať z predpokladu, že pre neuvedenie zložiek tvoriacich zmes zložiek pri konkrétnom výrobku existuje určitý zákonný dôvod, pričom sa môžu domnievať, že tým dôvodom je práve existencia zákonnej definície danej zmesi zložiek [ako to stanovuje príloha VII časť E bod 2 písm. a) nariadenia 1169/2011]. Pokiaľ ale zmes zložiek, ako napríklad „čokoládový prášok“, nie je definovaná, nemusí jej zloženie zodpovedať požiadavkám stanoveným v prílohe I časti A bode 2 písm. c) smernice 2000/36/ES. Spotrebiteľ sa potom môže nazdávať, že konzumuje potravinu so schváleným obsahom (teda takú, ktorá splňa určité kritériá), ale v skutočnosti môže konzumovať úplne inú potravinu (pre ktorú v legislatíve neexistujú žiadne kritériá). Trvanie na tom, aby sa dodržiavalo používanie záväzných názvov, teda určite môže byť vnímané ako formalizmus, ale nie samoučelný.
- 23 Uľahčenie voľného pohybu výrobkov z kakaa a čokolády nemožno vnímať len z pohľadu výrobcu alebo obchodníka a fakticky ponechať ochranu spotrebiteľa len na *ad hoc* posúdenie, či možno názov výrobku zameniť s iným. Pokiaľ by toto

hľadisko stačilo, pravidlo obsiahnuté v článku 3 ods. 1 smernice 2000/36/ES by bolo úplne nadbytočné.

- 24 Krajský soud zastáva názor, že označenie potraviny (alebo jej zložky) určenej pre spotrebiteľa v členskom štáte musí rešpektovať záväzné názvy výrobkov z kakaa a čokolády nachádzajúce sa v relevantnej jazykovej verzii prílohy I smernice 2000/36/ES, ktorá zodpovedá jazyku ľahko zrozumiteľnému spotrebiteľom dotknutého členského štátu. V prípade potravín určených spotrebiteľom na území Českej republiky sa preto musí používať záväzné označenie uvedené v českom jazykovom znení prílohy I smernice 2000/36/ES. Len pri použití takého označenia pre zmes zložiek možno využiť pravidlo uvedené v prílohe VII časti E bode 2 písm. a) nariadenia 1169/2011 (teda nerozpisovať zloženie zmesi zložiek).
- 25 Naproti tomu pravidlá obsiahnuté v článku 17 ods. 2 a 3 nariadenia 1169/2011 sa podľa názoru súdu uplatňujú na situácie, v ktorých obsah potravinových výrobkov nie je úplne harmonizovaný, a na úrovni Únie neboli pre tieto výrobky prijaté záväzné názvy. V prípade výrobkov definovaných v smernici 2000/36/ES je to ale tak vzhľadom na jej článok 3 ods. 1. Výnimka stanovená v časti A bode 4 písm. d) tejto smernice preto nie je príkladom uplatňovania uvedených ustanovení nariadenia 1169/2011, ale samostatnou legislatívnou výnimkou pre Spojené kráľovstvo a Írsko z pravidla obsiahnutého v článku 3 ods. 1 smernice vo vzťahu k výrobkom uvedeným v prílohe I časti A bode 4 písm. d) a bode 5.
- 26 Aj keď neexistencia tabuľky všetkých názvov, ktorá by bola totožná vo všetkých jazykových zneniach, keď funkciu zoznamu záväzných názvov v relevantných úradných jazykoch používaných v rôznych členských štátoch plní konkrétne jazykové znenie, nie je najvhodnejším legislatívnym riešením, neodôvodňuje to uvoľnenie pravidla obsiahnutého v článku 3 ods. 1 smernice 2000/36/ES a zníženie štandardu ochrany spotrebiteľov. Je pravda, že v tejto súvislosti sa predmetná úprava odlišuje od spôsobu regulácie uvedenej v rozhodnutí Komisie 2010/791/EÚ. Toto rozhodnutie však svedčí o tom, že zakotvenie záväzných obchodných názvov pre každý členský štát osobitne nie je v práve Únie výnimočné. Rovnaká legislatívna technika pre zakotvenie záväzných názvov potravinových výrobkov, ako je to v prípade smernice 2000/36/ES, bola použitá napríklad v smernici 2001/113⁷, ktorej jazykové znenia zakotvujú záväzné názvy definovaných výrobkov pre jednotlivé úradné jazyky.
- 27 Rozsudok Súdneho dvora zo 14. 6. 2017 vo veci C-422/16 sa z tých istých dôvodov nezaobera spôsobom regulácie obsiahnutým v smernici 2000/36/ES, ale možno z neho odvodiť dôsledky prijatia zoznamu záväzných názvov pre jednotlivé členské štáty, konkrétne nemožnosť používať synonymá alebo preklady záväzných názvov.

¹ Smernica 2000/36/ES o výrobkoch z kakaa a čokolády určených na ľudskú spotrebu (ďalej len „smernica 2000/36/ES“).

- ² Zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabakových výrobcích a o zmene a doplnení niektorých súvisiacich zákonov, v znení účinnom do 6. 9. 2016.
- ³ Monte, mliečny čokoládový dezert s lieskovými orieškami 220 g, Monte, mliečny dezert čokoládový 100 g a Monte drink, mliečny nápoj čokoládový s lieskovými orieškami 200 ml.
- ⁴ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1169/2011 z 25. októbra 2011 o poskytovaní informácií o potravinách spotrebiteľom, ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a ktorým sa zrušuje smernica Komisie 87/250/EHS, smernica Rady 90/496/EHS, smernica Komisie 1999/10/ES, smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/13/ES, smernice Komisie 2002/67/ES a 2008/5/ES a nariadenie Komisie (ES) č. 608/2004 (ďalej len „nariadenie 1169/2011“).
- ⁵ Konkrétne francúzskemu označeniu „*crème de riz*“ nezodpovedal žiadny anglický názov, pretože žiadne slovné spojenie „*rice cream*“ alebo „*rice spray cream*“ nebolo uvedené v anglickej časti zoznamu.
- ⁶ Najvyšší správny súd navyše nepredkladá žiadne výkladové prostriedky, ktoré by takýto rozpor v rámci jednotného výkladu odstraňovali.
- ⁷ Smernica Rady 2001/113/ES z 20. decembra 2001 vzťahujúca sa na ovocné džemy, rôsoly a marmelády a sladené gaštanové pyré určené na ľudskú spotrebu.

PRACOVNÝ DOKUMENT